

ALEXANDER - VON HUMBOLDT

інформації

Мови

Олександр фон Гумбольдт і його робота у Франконії

Станції Гумбольдта у Франконії

Мал.: Станції Гумбольдта у Верхній Франконії
(Джерело: Geopark Bavaria, <https://www.geopark-bayern.de/avh2/stationen/15.html>)

Верхня Франконія була важливим гірничодобувним регіоном із середньовіччя. Видобувалося багато сировини, особливо в Фіхтельгебірге. У травні 1793 року Олександр почав свою роботу в якості керівника франконської гірничої промисловості. Інші могли дати вказівки зі свого офісу в Байройті, але Олександр завжди був у дорозі та вважав за краще оцінювати ситуацію на місці. Він дбав не тільки про сам видобуток, а й про промисловість, яка на ньому будувалася.

З 12 по 23 липня 1792 року Олександр подорожував трьома гірничими конторами: Найла, Голдкронах і Вунзідель. За весь час роботи в Фіхтельгебірге перед ним було лише одне завдання: відновити гірничу промисловість. Таким чином він вирішив багато

проблем і навіть заснував кілька гірських шкіл, які фінансував із власної кишені.

Задачі в гірничій справі та рішення Гумбольдта

Між 1792 і 1797 роками Олександр фон Гумбольдт працював у горах Фіхтеля старшим шахтарем. За цей час він розширив тунелі, розробив дихальний апарат і заснував гірську школу.

Шахтарський світильник

У 27 років Гумбольдт винайшов шахтарську лампу, яка світила навіть на великій глибині. Він сам випробував це в шахті в гірничому районі Голдкронах. Він ледь не потрапив у небезпеку, але його врятував колега.

Протигаз

У шахтах було багато газу, через що часто гинули робітники. Тому Гумбольдт винайшов протигаз. Він дістав у м'ясника свинячу кишку і наповнив її повітрям. Це означало, що він міг дихати вдень.

Небезпека обвалу

Більшість робітників загинули під час обвалу тунелів. Олександр фон Гумбольдт також хотів вирішити цю проблему: він взяв під землю кілька колод і використав їх, щоб побудувати своєрідну підпірну стінку, щоб скеля навколо шахтарів не могла легко розвалитися.

Вода під землею

Знову і знову траплялося, що підземну шахту затоплювало. Це відбувалося кожного разу, коли шахтарі стикалися з підземними водами. Олександр також зміг вирішити цю проблему. Він сконструював величезне водяне колесо і з'єднав його зі своєрідною водопровідною трубою. Обертаючи водяне колесо, вода вивозилася з тунелів (як сьогодні за допомогою насоса), і робота могла продовжуватися.

Мал.: Шахтарі на
Зміна зміни

(Джерело: Гельмут Шаар, Федеральний архів
Зображення 183-P0609-0010 / CC-BY-SA 3.0)

Відскануйте QR-коди, щоб отримати додаткову інформацію та інші мови.